

træffeligt for den, paa det bedste Sted, den kunde ligge, naar den ikke kan faa den ved Byen selv, hvad jo var umuligt. I sin egen Interesse skulde Ribe By gøre alt for at styrke det Handelscentrum, der allerede er i Esbjerg og efterhaanden burde vokse frem. Med det samme vil jeg sige til min ærede Nabo paa den anden Side (S. Sørensens), som ganske vist ikke har siddet i Finansudvalget og altsaa ikke har kunnet gøre nogen fordærlig Indskydelse gældende, at hvis han paa sin kære Varde By's Vegne frugter Esbjerg, beror det ogsaa efter min Opfattelse paa et fuldstændigt Fejlslutning. Thi saa længe Esbjerg og Varde ville ligge og rive hinanden i Næsen enhver Ting, der kan tjene dem, da hemme de hinandens Fremskridt, men den Dag, de slutte sig sammen, er Esbjerg Havn lige saa godt en Havn for Varde som for Esbjerg. — Hvorfor skulde ved Hjælp af Telegraf og Telefoner og Jærnbaner nu om Stunder den dygtige Handelsstand i Varde ikke kunne dirigere sine Sager gennem Esbjerg Havn? Men Varde har hidtil ingen Havn haft. Den har maattet tage sine Varer over Narhus og Vibyerne, fremtidig har den Esbjerg og Esbjerg Havn; og jo kraftigere Handelslivet udvikler sig der, desto bedre er det for de tilgrænsende Naboer, og desto kraftigere ville de udvikle sig, det kan der ikke være Spørgsmaal om. Nej, naar de ville slutte sig sammen — Sammenslutningen fremmer Været — saa vil det gaa dem godt, men bekæmpe de hinanden, ja, saa kunne de hemme — og det ærede Medlem fra Fredensborg kan hemme — Fremskridtet en kort Tid, men det skal nok komme, selv om man nu overlader Kommunen til sig selv. Men det er af Interesse for hele Landet at skabe en selvstændig Kommune der omkring Havnen, en Kommune, som ikke har Næringsforger. Naar De gøre det, saa skulde De se Handelen udvikle sig, udvikle sig fuldt og stort og rigt til Nytte for os alle sammen og fremfor alt til Nytte for Jordbruget. Det ærede Medlem fra Fredensborg har blandt andet ogsaa sagt: Det er godt nok med de Indtægter, Esbjerg har; det staar nok 120,000, men det er paa Papiret; nej af de 120,000 tager Havnens aarlige Vedligeholdelse 55,000 Kr., der bliver en 70,000 Kr. tilovers, det er altsaa Netto-Udbyttet. Nu siger, tror jeg,

det ærede Medlem: Ja, men vi støtte denne Havn ved Statssubvention til det forenede Dampskibsselskab, og denne Statssubvention er paa Bevillingen 125,000 plus 50,000, altsaa 175,000, men Statsregnskabet viser at i Stedet for 125,000 er der brugt 190,000 paa denne Route Esbjerg—Parleston; altsaa, for saa vidt der er blevet til overs paa Regnskabet 60—70,000 Kr., tager det forenede Dampskibsselskab disse Penge, og der bliver slet ingen Ting til Staten. Saa dan omtrent er det, at det ærede Medlem argumenterer. I Stedet for 125,000 Kr. er der 190,000 Kr. Posten lyder: Til Fragt- og Godtgørelse for Havnepenge m. m. ved Dampskibsforbindelsen mellem Esbjerg og Parleston er bevilget 125,000 Kr. Men der er brugt 190,000 Kr. Det er altsaa hele Nettoudbyttet af Havnen, der gaar til det forenede Dampskibsselskab. Men nu vil jeg spørge, om Havnen er et værdiløst Aktiv, fordi disse Penge gaa til det forenede Dampskibsselskab. Et er, hvad Havnen indbringer, et andet er, hvad Lovgivningsmagten og Regeringen bevilge til dette Selskab, for at de skulle føre Landbrugets Produkter over. Det er da ikke Havnens Skyld, at Esbjerg-Routen faar 60—70,000 Kr. mere, end man egentlig har tænkt, den skulde have. Havnepengene betales, men om den højtærede Finansminister giver det forenede Dampskibsselskab de 190,000 Kr. ved en Udvikling paa Finanshovedkassen eller en Del deraf paa Havnekassen derovre, er jo det samme, Pengene komme da ind, og i hvert Tilfælde vil jeg sige: Et Havnen værdiløs, saa giv den til Esbjerg By, de forlange ikke bedre; saa vil den ikke mere komme med Krav om Støtte, naar den selv maa faa Indtægten af den Havn, hvor den skaber Indtægt ved sin Virksomhed. Men desuden er det en fuldstændig Fejltagelse, naar det ærede Medlem mener, at den Statssubvention, der gives her det forenede Dampskibsselskab, er i Esbjerg Kommunes Interesse, nej, tværtimod. Jordbruget forlanger Statssubvention til det Selskab, der bedst er i Stand til at bringe Varerne over Djælliflet, om vi end hørte forleden Dag, at Landmændene ikke vare saa overdrevne fornsjede der med. Det Selskab bor da her i Kjøbenhavn, og Statssubventionen kommer da det Selskab til Gode, og de betydelige Indtægter og den